

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113229969
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113229969.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú X. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X., dieťa rodičov: Z. H., trvale bytom I. XXX a X. H., trvale bytom I. XXX, t.č. bytom B. republika, Z. XXX, právne zastúpeného Mgr. X. I., advokátom v X. X., O. XXX, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. februára 2015, č.k. 34P/228/2013-126, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, týkajúcej sa počiatku doby platenia výživného a výšky nedoplatku na zročnom výživnom **p o t v r d z u j e.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril mal. X. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia majú právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok. Otcovi mal. X. určil povinnosť platiť na výživu maloletej sumu 150 Eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2013, k rukám matky dieťaťa, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred. Dlh na zameškanom výživnom za obdobie od 01.03.2013 do 28.02.2015 vo výške 3000 Eur súd otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 100 Eur, spolu s bežným výživným k rukám matky dieťaťa, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že maloletá X. pochádza z manželského vzťahu rodičov, ktorí spolu od marca 2013 nežijú, kedy sa otec odsťahoval a rodina nemala o ňom žiadne informácie. Na výživu maloletej odvtedy neprispieval, prispievať začal od októbra 2014. Matka dieťaťa podala návrh na rozvod manželstva rodičov, ktoré konanie nie je skončené. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24, § 62 ods. 1-5, § 65 ods. 1,2, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Konštatoval, že pri rozhodovaní o zverení vychádzal zo skutočnosti, že starostlivosť o maloletú doposiaľ vykonávala matka, v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky a otec a opatrovník so zverením do jej starostlivosti súhlasil. Pokiaľ ide o určenie výživného súd uviedol, že výška vyživovacej povinnosti nebola medzi rodičmi sporná, keď otec s výživným v sume 150 Eur súhlasil a aj opatrovník odporučil určiť výživné v uvedenej výške. Súd určil vyživovaciu povinnosť otcovi spätne od 01.03.2013, keď vzal v úvahu dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré videl v tom, že otec dieťaťa v marci 2013 bez vysvetlenia opustil domácnosť. Pôvodne uviedol, že sa vráti o dva mesiace, ale už sa nevrátil, pričom o sebe nedal žiadnym spôsobom vedieť, ani rodina otca, ani matka dieťaťa nevedeli, kde sa zdržiava a z tohto dôvodu matka dieťaťa nemohla návrh na úpravu práv a povinností k dieťaťu podať skôr. Od odchodu otca z domácnosti otec na výživu neprispieval, nezaujímal sa o maloletú a výživné začal platiť až od októbra 2014. Navyše otec pri výsluchu pred dožiadaným súdom súhlasil s určením výživného od 01.03.2013

a až na pojednávaní jeho právny zástupca žiadal určiť výživné až od začatia súdneho konania. Dlh na zročnom výživnom za obdobie od 01.03.2013 do 28.02.2015 vo výške 3 000 Eur súd povolil otcovi v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. splácať v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným, keď dlžné výživné bude zaplatené v priebehu 30 mesiacov. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že výživné vo výške 150 Eur mu bude určené od 23.10.2013, t.j. od dňa podania návrhu s tým, že dlžné výživné za obdobie od 23.10.2013 do 28.02.2015 vo výške 1 950 Eur mu súd povolí splácať po 100 Eur mesačne spolu s bežným výživným. Namietal, že v danom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine nenastali. Matka mohla návrh podať hneď po jeho opustení domácnosti, najneskôr po 2 mesiacoch, keď bolo jasné, že opustil domácnosť. Aj z toho, že sa matka dozvedela od detí, že sa má vrátiť o dva mesiace je zrejmé, že medzi nimi viazla komunikácia. Naviac otec pri výsluchu uviedol, že ho k neplateniu výživného viedli aj iné dôvody, ktoré spočívali v tom, že on dlhodobo financoval celý chod domácnosti. Uviedol, že za dôvody hodné osobitného zreteľa by sa dalo považovať napr. odcestovanie matky mimo SR, jej dlhodobá hospitalizácia alebo riešenie závažnej životnej situácie, príp. konanie zo strany otca, spočívajúce v bránení uplatnenia nároku na výživné (vyhrážky, násilie). Dodal, že omeškanie s podaním návrhu by sa dalo akceptovať, ak by išlo o jeden, dva mesiace, ale nie o 7 mesiacov.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že je toho názoru, že rozhodnutie v danej veci je správne a aj v záujme starostlivosti o mal. X.. Má za to, že súd správne vyhodnotil, že práve v danej veci boli ukážkovo naplnené dôvody hodné osobitného zreteľa, a to fakt, že práve v jej prípade išlo o riešenie závažnej životnej situácie, pretože spôsob, akým otec dieťaťa opustil rodinu bola pre nich závažným. Nie je pravdou, že po dvoch mesiacoch bolo jasné, že otec opustil domácnosť, pretože o tejto skutočnosti nemala žiadnu informáciu. Mala o otca strach, že sa mu niečo stalo, verila, že sa domov vráti. Otec dieťaťa ju neinformoval, že ich opúšťa a nechal ich žiť v strachu a neistote. Po celý čas ani len netušila, že si zariadil nový život a že si vyživovaciú povinnosť neplní vedome. Stačilo poslať sms, príp. zatelefonovať, že si zariadil nový život a ona by bezodkladne podala návrh na súd na úpravu práv a povinností k mal. X.. Dodala, že nie je pravdou, že otec dieťaťa dlhodobo financoval domácnosť, na financovaní sa podieľali rovnakým dielom.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca mal. dieťaťa nie je dôvodné a rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolaním otca mal. dieťaťa bol napadnutý rozsudok okresného súdu iba vo počiatku doby platenia výživného a v súvisiacom výrokom o výške nedoplatku na zročnom výživnom, preto odvolací súd preskúmaval iba týmto odvolaním napadnutú časť rozsudku okresného súdu, pričom vo výroku o zverení maloletej do starostlivosti matky, v zastupovaní maloletej a spravovaní majetku maloletej oboma rodičmi a v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú je rozsudok okresného súdu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

V danej veci sa matka mal. X. návrhom podaným na súde dňa 23.10.2013 domáhala zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného na maloletú zo strany otca dieťaťa vo výške 150 Eur s

účinnosťou od marca 2013, kedy otec dieťaťa odišiel zo spoločnej domácnosti (pôvodne s uvedením účelu - práca v ČR) a neprispieval na výživu mal. X. iadnou sumou. Na výživu mal. X. otec začal prispievať od októbra 2014 v sume 150 Eur, ktorú skutočnosť uviedol aj do zápisnice pred dožiadaným súdom Okresným súdom v Tachove dňa 11.11.2014, kde okrem iného aj uviedol, že súhlasí so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky a určením výživného na mal. v sume 150 Eur mesačne od 01.03.2013 s tým, že zročné výživné mu súd umožní splácať v splátkach po 100 Eur spolu s bežným výživným. V zmysle tohto vyjadrenia otca pred dožiadaným súdom aj okresný súd o návrhu matky rozhodol, pričom otec dieťaťa prostredníctvom právneho zástupcu napadol rozsudok okresného súdu v časti určenia obdobia splatnosti (jeho počiatku) výživného, keď má za to, že výživné je potrebné určiť od podania návrhu matkou dieťaťa.

Odvolací súd sa v danej veci nestotožnil s námietkami otca, že súd prvého stupňa mu nemal určiť vyživovaciu povinnosť späťne od 01.03.2013, keď v danom prípade nejde o dôvod hodný osobitného zreteľa podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine. V posudzovanej veci zo spisu nepochybne vyplýva, že matka dieťaťa návrh na začatie konania podala dňa 23.10.2013, keď otec dieťaťa po odchode z domu v marci 2013 ju nekontaktoval, ozval sa niekoľkokrát deťom, predovšetkým plnoletému synovi telefonicky (z utajeného čísla), pričom matky detí, ani detí, ale ani blízka rodina otca (sestra) nemali vedomosť, kde sa otec nachádza a či sa prípadne a kedy vráti domov. Aj odvolací súd bol toho názoru, že v uvádzaných okolnostiach je potrebné vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa pre určenie výživného späťne od 01.03.2013 ako to uskutočnil súd prvého stupňa.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd správne následne rozhodol aj o výške nedoplatku zročného výživného a spôsobe jeho zaplatenia (v ktorej časti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.), krajský súd rozsudok okresného súdu čo do počiatku doby určenia výživného a v nadväzujúcom výroku o zročnom výživnom ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keďže ide o konanie, ktoré za splnenia zákonných predpokladov mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.